

ΤΕΛΕΤΗ ΕΓΚΑΙΝΙΩΝ
ΤΟΥ ΑΜΦΙΘΕΑΤΡΟΥ «ΚΩΣΤΗΣ ΔΑΜΙΑΝΟΥ» ΣΤΟ ΜΙΤΣΕΡΟ
ΜΕ ΕΥΓΕΝΙΚΗ ΧΟΡΗΓΙΑ ΤΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΔΑΜΙΑΝΟΥ

Εξοχότατε κ. Πρόεδρε της Κυπριακής Δημοκρατίας

Με αισθήματα ιδιαίτερης χαράς συγκεντρωθήκαμε στο εύανδρο χωριό του Μιτσερού, για να εγκαινιάσουμε ένα αξιόλογο πολιτισμικό κέντρο – ένα αμφιθέατρο, στο οποίο να πλάθεται νιότη χρυσή και να ενασχολείται ψυχωφελώς η ευρύτερη περιοχή· και όχι λιγότερο, για να τιμήσουμε πρεπόντως τον εμπνευστή και χορηγό του έργου αυτού, τον εκλεκτό γόνο του τόπου, τον Δαμιανό Κωνσταντίνου, ο οποίος ανεγείρει το έργο αυτό στην αγέραστη μνήμη των αιδιίμων πατέρα και πάππου, Κωστή και Δαμιανού, που για δεκαετίες χρημάτισαν σεβαστοί κοινοτάρχες, και των οποίων οι προτομές κοσμούν τώρα το ισόγειο του θεάτρου, εκεί όπου θα στεγάζεται το «ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΜΙΣΕΡΟΥ, ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΔΑΜΙΑΝΟΥ».

Έργα όπως αυτό, όταν δημιουργούνται σε οποιαδήποτε περιοχή, ιδίως όμως στην στερούμενη από πολιτιστική δραστηριότητα ύπαιθρο, αποφέρουν αναμφίβολα γλυκούς καρπούς και συνιστούν για την κοινωνία κατάθεση πρόσθετου κεφαλαίου στον τραπεζικό λογαριασμό της πνευματικής ανάπτυξης και της πολιτισμικής διαμόρφωσης της κοινωνίας. Γιατί το καλό θέατρο μορφοποιεί το νεανικό ήθος, τέρπει και ωφελεί κάθε ηλικία, ενισχύει τις δεξιότητες της επικοινωνίας, προάγει την υγιή θεμελίωση και το γόητρο της πατρίδας, και ασκεί ευεργετική αλληλεπίδραση στις κουλτούρες των διαφόρων πολιτισμών. Είναι γι' αυτόν τον λόγο που το θέατρο – το προσφιλές αυτό ενδιαίτημα της Πολύμνιας – διατηρεί μόνιμη θέση στα προγράμματα των απανταχού εκλεκτών εκπαιδευτηρίων· είναι γιατί αυτό εκλεπτύνει, ευαισθητοποιεί και καθιστά τον άνθρωπο ανθρωπινότερο.

Την πανευγενή και γενναιόδωρη αυτήν ενέργεια του Δαμιανού Κωνσταντίνου, την εκτιμούμε βαθύτατα, την χαιρετίζουμε με θέρμη και εκφράζουμε ευγνωμοσύνη και ευφροσύνη. Μαζί δε με μας, ευφραίνονται και οι Πιερίδες Μούσες, που τη στιγμή αυτήν κατέρχονται ομαδικά από τον Ελικώνα του προγονικού κάλλους, για να μετάσχουν της πολιτισμικής αυτής χαρμοσύνης και ν' απονεύμουν δίκαιο έπαινο σ' έναν πιστό τους θεράποντα, τον Δαμιανό Κωνσταντίνου.

Και η ελληνική πατρίδα, η κατάφορτη με τη δόξα των αιώνων, δίνει και αυτή νοερά το περήφανο παρών της, για να κοσμήσει με το δικό της άφθορο γέρας το παλλόμενο από πατριωτισμό στήθος ενός Κύπριου τέκνου, που για δεκαετίες τώρα την υπηρετεί ευόρκως και επωφελώς.

Αλλά και η Εκκλησία μας, περιχαρής για την προσφερόμενη ευεργεσία ενός πολυφίλητου τέκνου της, σπεύδει και αυτή, δια της παρουσίας άξιου εκπροσώπου, να μετάσχει της πανδαισίας αυτής και να προσφέρει τα εύσημα του ηθικού χρέους σ' ένα κατά πάντα ενάρετο και θεοσεβές τέκνο της.

Τέλος δε, η πολύπαθη μικρή μας πατρίδα, που κατά την ιστορική της πορεία ανέδειξε υψηλόφρονες άνδρες που σελάγισαν το στερέωμα της πατρώας γης με υπέροχες θυσίες και προσφορές, προσέρχεται και αυτή, δια του εξοχότατου Προέδρου της, για να ασπασθεί με στοργή ένα επίλεκτο τέκνο της, έναν τίμιο και ακαταπρόλητο αγωνιστή, έναν ιδεολόγο και ανθρωπιστή.

Κυρίες και Κύριοι: Τον Δαμιανό τον πρωτογνώρισα εντεκάχρονο αγόρι, όταν τον συνόδευε ο αείμνηστος πατέρας του στο σχολείο για εγγραφή στην Α' τάξη. Φτωχό και συνεσταλμένο παιδάκι, βρέθηκε από τη μια μέρα στην άλλη μέσα σ' ένα άγνωστο και πολυάνθρωπο γι' αυτόν περιβάλλον και, όπως ο ίδιος έλεγε αργότερα, «άπλαστος, με παρθένο μυαλό, αλλ' έτοιμος να μάθει και να μιμηθεί».

Και ξεκίνησε ομαλά τη φοίτησή του το μικρό αγροτόπαιδο ως ένας καλός, υπάκουος και κόσμιος μαθητής, για ν' αρχίσει σύντομα να εντυπωσιάζει με τη ζωντάνια του μυαλού και τις υψηλές επιδόσεις του· και στη συνέχεια, να προκαλεί τον θαυμασμό των καθηγητών του για την οξύνοια, τον δυναμισμό και την καταπληκτική ικανότητά του να απορροφά τη γνώση σαν διψασμένο σφουγγάρι. Και χρόνο με τον χρόνο, συνέχιζε ακάθεκτος να ανεβαίνει αλματικά τη δύσβατη κλίμακα της διανοητικής ανάπτυξης και της καθολικής προόδου σε κάθε έκφανση της σχολικής δραστηριότητας. —→

Αλλ' η αρίστευσή του δεν σταματά στη μέση εκπαίδευση. Εξακολουθεί ανεπίσχετη και στις ανώτερες σπουδές του στο Λονδίνο. Με τη σκληρή και μεθοδική εργασία που ανέκαθεν τον χαρακτήριζε, αλλά και με τις φωτεινές ιδέες που κατακλύζουν ασταμάτητα το μυαλό του, συνεχίζει απρόσκοπτα τις πνευματικές του κατακτήσεις· αριστεύει και εκεί, και τελικά ξαφνιάζει συμφοιτητές και καθηγητές με ένα ζηλευτό παγκόσμιο πρωτείο στις άκρως απαιτητικές εξετάσεις των Ορκωτών Λογιστών, γνωστών ως Chartered Accountants.

Η κεκτημένη ταχύτητα που είχε αναπτύξει στις μέχρι τότε προόδους και διακρίσεις του, θα συνεχιστεί τώρα με αμείωτο ζήλο και στις επαγγελματικές του ασχολίες. Με την εγνωσμένη ήδη αξιосύνη του, που την επικουρούσαν οι θαυμαστές ανθρώπινες σχέσεις, τις οποίες είχε εν τω μεταξύ επιμελώς καλλιεργήσει, αλλά και με μια προσεγμένη κοινωνική συμπεριφορά, που τη διέκρινε η ανεκτίμητη αρετή της σεμνότητας, πέτυχε να εξασφαλίσει ένα ισχυρό εχέγγυο, που θα τον όπλιζε και θα τον ενίσχυε στις μελλοντικές του εξορμήσεις – στην εντυπωσιακή επέκταση των επιχειρησιακών του δραστηριοτήτων και, κυρίως, στην απόσπαση της εμπιστοσύνης των συνάδελφων Ελλαδιτών ορκωτών λογιστών, οι οποίοι, τιμής ένεκεν, τον ανέδειξαν πρόεδρό τους για μια πολύχρονη θητεία.

Και είναι τότε, Κυρίες και Κύριοι, που αρχίζουν να εκδηλώνονται εντονότερα και οι φιλανθρωπικές του δραστηριότητες· δραστηριότητες, που του υπαγόρευαν η αγνότητα και η ευγένεια της καρδιάς, αλλά και μια εσωτερική παρόρμηση, που τον ωθούσε σε πράξεις αγαθοεργίας. Και δεν είναι λίγες οι κοινωφελείς ενέργειες, στις οποίες προέβαινε κατά καιρούς. Όμως, αποκορύφωμα της κοινωνικής του προσφοράς, που χρήζει ιδιαίτερης μνείας, υπήρξε η δημιουργία του «ΚΕΝΤΡΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΔΑΜΙΑΝΟΥ», ενός υπέροχου μη κερδοσκοπικού μεγαλουργήματος στον Σχίνο Λουτρακίου της Κορινθίας, με σκοπό τη διενέργεια πολυσχιδών δραστηριοτήτων μέσα στα πλαίσια της εθνικής πολιτικής και της ελληνορθόδοξης παράδοσης· ενός μεγαλόπνοου έργου, που το ευλόγησε με την παρουσία του ο Παναγιότατος Οικουμενικός Πατριάρχης, και στο οποίο φιλοξενήθηκαν και φιλοξενούνται ανώτατοι πολιτειακοί άρχοντες της Ελλάδας και ξένων χωρών, οι οποίοι κατά κανόνα εξαιρούν με θαυμασμό την ύψιστη μορφωτική, πολιτισμική και οικολογική προσφορά του Κέντρου αυτού στην Ελλάδα και τον απόδημο ελληνισμό.

Η ιδιότητα, Κυρίες και Κύριοι, που προβάλλει έντονα ως βασικό χαρακτηριστικό του Δαμιανού θα έλεγε κανείς πως είναι η επιδίωξη της υπεροχής, της αρίστευσης και της προσφοράς. Από μικρός ατένιζε τ' αστέρια και τα 'βαζε σαν στόχο ιδανικό. Τον μαγνήτιζε η πρόοδος και η πρωτιά – στη μελέτη, στη δουλειά, στη δημιουργία. Η ομηρική προτροπή «*Αιέν αριστεύειν και υπείροχον έμμεναι άλλων*» ήταν το χρυσοποίκιλτο έμβλημα που ανέκαθεν αναρτούσε σε υπερύψηλο ιστό, για να του φωτίζει τον δρόμο προς καθετί το ωραίο, το μεγάλο και το αληθινό. Συμβιβασμός ουδείς, υποχώρηση καμιά. Μόνη φιλοδοξία, η ψυχική ανάταση και η πνευματική διάκριση· και, όχι λιγότερο, το του Αποστόλου των Εθνών «*Μακάριόν εστι διδόναι ή λαμβάνειν*», που αποτελεί γι' αυτόν ανάγκη ψυχής και πηγή ανεκκλήτης χαράς και ικανοποίησης.

Αυτός, εν κατακλείδι, ο σήμερον τιμώμενος. Ένας άρχοντας του πνεύματος και της ψυχής. Ένα ολοζώντανο και υγιές κύτταρο της κοινωνίας, που από νεαράς ηλικίας σφυρηλατεί αξίες και αρχές πάνω στο ασάλινο αμόνι της φιλομάθειας, της σωφροσύνης και της φιλαλληλίας. Ένα ταπεινό στην καταγωγή αλλ' αριστοκρατικό στην ψυχοπνευματική υπόσταση τέκνο του Μιτσερού, που έχοντας πλήρη συνείδηση της αποστολής του ως καλού καγαθού γόνου της ιδιαίτερής του πατρίδας, αλλά και ως δυναμικού στελέχους της ελλαδικής κοινωνίας που για δεκαετίες τον φιλοξενεί, έδρασε και δρα κατά τρόπο που συνάδει απόλυτα προς τις μεγάλες παραδόσεις της φυλής, αντλώντας για τον σκοπό αυτόν τη γνώση, τη δύναμη και τη φιλοπατρία από τα ανεξάντλητα θησαυροφυλάκια της προγονικής αρετής και της χριστιανικής ηθικής.

Τελειώνω, Κυρίες και Κύριοι, με την ευχή όπως ο καλός μας Δαμιανός και η ευγενική και άξια σύζυγος και συμπαραστάτιδά του Μάρω, ευνοηθούν με μια ευλογημένη μακρότητα ημερών, αλλά με ακλόνητη την υγεία, έτσι που να μπορούν απερίσπαστοι να χαίρονται την αγλαοκαρπία των μόχθων και των ευεργεσιών τους. Όσο για τα φερέλπιδα παιδιά τους Κωνσταντίνο και Αθηνά, αλλά και τις καλότυχες εγγονές τους Αιμιλία και Μαρία, ενδόμυχη ευχή μας είναι να μην υστερήσουν των τιμημένων γονέων και πάππων τους σε αλτρουισμό και μεγαλοθυμία και ν' αποδειχθούν άξιοι συνεχιστές του ωραίου και εθνωφελούς έργου τους.